

شہید اسماعیل احمدزادہ

از بشارت علی
سامانہ جامع سہارن و دھڑا شہید استان بوشهر

	نام پدر
۱۰/۱/۱۳۲۷	تاریخ تولد
بوشهر - بوشهر	محل تولد
۱۳۶۳/۰۶/۰۱	تاریخ شهادت
جزیره خارگ	محل شهادت
کارگر شرکت نفت	مسئولیت
	نوع عضویت
کارگر	شغل
	تحصیلات
جزیره خارگ	مدفن

زندگینامه

اسماعیل در تاریخ دهم فروردین ۱۳۲۷ در بندر ریگ از توابع شهرستان گناوه در خانواده‌ای مذهبی و زحمتکش دیده به جهان گشود. پدرش از طریق صیادی امرار معاش می‌نمود. اسماعیل تحصیلات خود را تا کلاس ششم ادامه داد. و جهت کمک به پدر و گذران زندگی همراه خانواده به خارج مهاجرت نمود.

اسماعیل فردی بسیار خوش اخلاق و مهربان بود. خلق و خوی مثال زدنی وی، همه را مجذوب خود کرده بود و همه او را دوست داشتند. با دوستان و فامیل و اعضای خانواده خیلی صمیمی بود و صله ارحام را به جا می‌آورد و مرتب به آنها سر می‌زد. همیشه سفارش افراد ضعیف و ناتوان را می‌کرد. خیلی به پدر و مادرش احترام می‌گذاشت مخصوصاً نسبت به مادر علاقه زیادی داشت.

خواهر شهید نقل می‌کند «زمانی که جنگ تحمیلی شروع شد و خارج مورد بمباران هوایی دشمن قرار گرفت بلافاصله به منزل آمدند و جویای حال ما شدند. آن موقع مسئولین سعی می‌کردند خانواده‌ها را به بیرون از جزیره منتقل کنند. خانواده ما هم به گناوه آمد زیرا مادرم اصرار داشت تا هر چه بیشتر به خارج نزدیک باشیم تا بیشتر در جریان اخبار آنجا قرار داشته باشیم مشغول مرتب کردن و تمیز کردن خانه بودیم که اسماعیل به خانه آمد، بسیار ناراحت شد و گفت که چرا اینکار را کرده اید و خانه گرفته اید؟ من خانه ای که در شیراز خریده‌ام متعلق به شماست و برای چه بچه‌ها را اینجا نگه داشته‌اید.

خلاصه آن روز به ما اجازه نداد که به منزل دست بزنیم و برای ما فوراً بلیط گرفت و ما را به شیراز فرستاد و در مدتی که ما آنجا بودیم خیلی به ما محبت کردند.

اسماعیل فردی بسیار مذهبی و مؤمن بود. نسبت به انجام فرایض دینی اهتمام زیادی داشت همیشه نمازهایش را اول وقت بجای می‌آورد. ایشان خیلی به ائمه اطهار علاقه داشت. بویژه در دهه محرم در تمام مراسم عزاداری و سینه زنی و روضه خوانی شرکت فعال می‌نمود و هر طور که می‌شد از محل کارش مرخصی می‌گرفت و خود از بانیان برپایی مراسم عزاداری و سوگواری اباعبدالله الحسین بود.

اسماعیل در شرکت نفت در قسمت خدمات چاه‌ها مشغول کار شد. با اعتقاد راسخ و شجاعت مثال زدنی خود همراه سایر همکاران خود در زیر شدیدترین و سنگین‌ترین بمباران‌های هوایی دشمن، «شاه رگ حیات اقتصادی کشور» را سرزنده و پویا نگه داشتند. وی فردی مسئولیت پذیر بود و با شجاعت تمام مأموریت‌های محوله را به نحو احسن انجام می‌داد. حس مسئولیت پذیری او تا بدانجا بود که حاضر نبود به خاطر انجام وظیفه و احتیاجی که به حضور او در محیط کار بود در مراسم عروسی برادرش شرکت نماید.

او سرانجام در تاریخ ۱۳۶۳/۶/۱ در حوالی چاه‌های نوروز، زمانی که جهت تعمیر و انجام وظیفه رفته بود بر اثر بمباران هوایی دشمن و اصابت موشک به درجه رفیع شهادت نایل آمد و مرغ روحش به باغ جنان پرگشود و در جوار قرب الهی آرام گرفت. پیکر مطهرش در کنار سایر شهیدان عالی مقام در قطعه شهدای امامزاده میر محمد به خاک سپرده شد.

ایشان دارای همسر بود و از آن شهید والامقام ۲ دختر و ۲ پسر به یادگار مانده است.

سازمان جامع اسناد و کتابخانه ملی جمهوری اسلامی ایران